

Midnattsropet

Nr 7 • årg. 16 • pris kr 2:50

Maranata • Du vår Herre kom!

– En vändpunkt i mitt liv!

I Maranatatältet vid Norra Bantorget förra året mötte jag för första gången ett radikalt budskap om en väg i Jesu efterföljd, säger Agneta Andersson från Farsta. På sidan 10 berättar hon om sin dagliga tjänst i storfamiljen på Gamla Bro.

Inför MALMKÖPING -76 BEHÖVER VI EN NY SKOLA?

information och samtal om Pilgrimsskolan i detta nummer.

Skrämmande rapport om skolsituationen: SKOLKLASS PÅ SEXSHOW – I STUDIESYFTE!

MR har talat med lärare elever och berörda skolmyndigheter. Sid 14–15

TÄLTPREMIÄR VID N:A BANTORGET

Maranatatältet står rest på Norra Latins skolgård 5 till 27 juni. Annons sid. 20.

Behöver vi en ny skola? Mycket i det här numret talar för att tiden — d. v. s. situationen ute i samhället mognat; Pilgrimsskolan måste fram! Mätte Malmköpingsveckan 1976 bli platsen där också vi föräldrar, genom bön och samtal, kan mogna till handling. Raden av praktiska frågor som måste lösas får inte hindra oss att ta detta viktiga steg. Under påskhelgen var det skolungdomsvecka i Trollhättan. Rapporten därifrån siar om att barnen här kommer att bli den viktigaste påtryckningsgruppen.

En dag i skogen på jakt efter bibelfrågor. L. th. summerar Martin Johansson, Trollhättan och Berno Widén, Öregrund, resultatet. Frågan är: Hur många apostlar var det?

Man blir hungrig också. Nils Högländer, Hässelby, tyckte att maten på skolungdomsveckan var bra.

— Första lektionen i Pilgrimsskolan

Rapport från skolungdomsveckan i Trollhättan, Stina Fridolfsson

Det blev en ganska annorlunda skolungdomsvecka påsken 1976. Ett femtiotal barn och ungdomar samlades i en förhyrd scoutstuga i Trollhättan. Det var en idealisk miljö, i utkanten av ett villaområde, direkt gränsande till ett skogsparti, där det fanns möjlighet att vandra bort litet stadsluft och få motion mellan de krävande lektionerna.

Skolungdomsveckan blev något av en preparandakurs inför Pilgrimsskolan. Hälften av de här ungdomarna upplever just nu sin svåraste pubertetskris. Man önskar vara lik kamraterna. Och den första hängivelsen man haft för Jesus vill svalna.

Under en lektion var det tal om "ett nytt liv". Först födas på nytt. Det var vi alla överens om att det gällde att bli frälst. Sedan efterföljelsen. Lärjungaskapet. Vi läste i 2 Kor. 6:14: "Gån icke i ok tillsammans med dem som icke tro; det bleve omaka par. Vad har väl rättfärdighet att skaffa med orättfärdighet, eller vilken gemenskap har ljus med mörker?"

Vi samtalade litet om detta allvarliga bibelords innebörd. Att man inte ens kan ha *arbetsgemenskap* med ofrälsta. Då kom en ung, klagande röst med frågan:

— Hur ska vi då kunna gå i skola tillsammans med ofrälsta kamrater? Vi som

skulle vara ledare, svalde och tittade på varandra.

— Det ska inte vara så heller. Det är därför vi vill starta Pilgrimsskolan.

— Men nog ska man väl kunna vara tillsammans med ofrälsta kamrater? tyckte en elev, som kände snaran om halsen.

— Det beror på vad du menar. Om du ser en människa som ramlat ner i en vak och håller på att drunkna; inte ställer du dig bredvid och börjar tala med kamraten om gemensamma intressen; hästar, eller vad det kan vara. Du måste göra allt för att rädda livet på kamraten.

Vid ett senare tillfälle samtalade vi om

Att veckan förlades i Trollhättan beror naturligtvis på att så många maranata-ungdomar bor där i trakten. Föräldrar och andra uppmuntrade och stödde hela tiden på allt sätt. En kväll berättade Lennart Nilsson om hur han fick lämna en idrottskarriär sedan han mött Jesus. Och hur han fick sitta i fängelse för att han inte kunde göra krigstjänst som frälst. En annan kväll berättade Sven Åke Asplund om sin bakgrund från ett liv som kriminell och narkoman till ett liv i tjänst för Jesus. Folke Jakobsson och Tage Johansson från Göteborg deltog även aktivt i undervisningen. Karl Georg Rognstad var med ett par dagar, liksom även Doris Högländer. "Lägerföräldrar" var Agneta Orellana, Eivor Palmgren, Bo Högländer, Sonja Sandvik, Viveca Jillker och Birgitta Johansson. Arne Imsen kom ner till väckelsemötet onsdagskvällen i Trollhättan, tillsammans med Lars Andersson och Gustaf Jillker. Gustaf blev sedan kvar resten av veckan. Fred Örtegren deltog även som ledare.

Stormar fram

Långfredagen inbjöds alla föräldrar som kunde komma på kaffe och tårter. Ungdomarna vittnade och sjöng. De arma föräldrarna höll på att ramla av stolarna, när en yngling kolugnt försäkrade:

— Förr tänkte jag fortsätta skolan. Efter den här veckan, har jag ingen tanke på det!

Lördagen åkte alla äldre ungdomarna till Göteborg. De evangeliserade först på torget, sedan blev de bjudna på en festlig påskmiddag, som ivriga tanter med kärlek och omsorg förberett i lokalen där. Dagen slutade med väckelsemöte, bön, lovprisning och andedop.

Veckan var alldeles för kort. Morgonen därpå kom den förhrydda bussen och hämtade ungdomarna som skulle åka hem till kampen i hem och skola igen.

Men när sedan ett tiotal ungdomar från Trollhättan valfärdade upp till Pilgrimstjänsts årsmöte den första maj, för att få vara med vid de viktiga besluten om Pilgrimsskolan, överväldigades vi av tacksamhet och glädje. Skolveckan hade haft stor betydelse.

En flicka steg upp ett möte, och ville tacka Gud för att hon under skolveckan mött Jesus så att hon befriats från längtan att bli lik kamraterna.

— Nu vill jag bara bli mer och mer lik Jesus! sa hon.

Skärpning, maranatavänner! Om vi inte mera helhjärtat och kompromisslöst börjar följa Jesus, kommer ungdomarna att snabbt segla förbi oss. Och vi kommer inte att kunna hejda dem. För de lyssnar till budskapet vi predikar. Men de handlar inte som vi. De står inte småstammande och nervöst trampande fram och tillbaka för att kunna dra så få konsekvenser som möjligt av vad de hör. *De stormar fram.* Och tack gode Gud för det!

Vi kan inte sitta stilla längre

Det har ju varit skolorngdomsvecka i Trollhättan under påsklovet och jag tror att alla vi som var med, upplevde en mycket givande vecka.

Mottot för veckan var "Ett nytt liv", och vi fick verkligen känna att vi behöver få en helt ny livsstil. Det går inte att sitta stilla och se hur Jesu återkomst förbereds. Vi måste vakna upp nu och gå ut med budskapet om Jesus.

Man kan inte undgå att påverkas av världen runt omkring sig. Skolsystemet är upplagt så, att man måste kämpa för att få bra betyg. Man måste kunna leva utan att ta hänsyn och hjälpa, för gör man det, får någon annan övertaget. Och skolböckerna går ju helt emot Guds ord. Även om vi inte märker det, så påverkar detta oss. Därför gäller det verkligen att vi lever efter Bibeln och i gemenskap med Gud. Vi kan inte räkna med hjälp från våra medmänniskor. Den ende som kan hjälpa oss är Gud.

Ibland tycker vi att det är hopplöst, och vi undrar varför inte vi kan ha lika "kul" som våra kamrater tycks ha. Men vi har ju funnit att detta budskapet om Jesus, det är det vi vill leva för. Då måste vi vara villiga att betala priset för det. Och kom ihåg att glädjen världen har att bjuda på är ingen verklig glädje. Glädjen i Jesus däremot, den är evig.

Hur svårt vi än tycker att det är, så har vi ändå en trofast Gud! Han är med oss, om vi så blir utlämnade av alla människor. Tänk att få leva evigheternas evigheter med honom som var villig att dö för oss! Inför tanken på det kan vi väl lida en liten stund här på jorden. Vi vet ju att vi strider för sanningen.

Guds välsignelse
Inga-Lill, 14 år

utbildning och framtid.

— Ni ska inte tro att ni kommer lindrigare undan genom att flytta över till Pilgrimsskolan. Även om ni slipper hån från kamrater och lärare, och slipper läsa saker som strider mot bibelns undervisning, så kommer ni att bli stämplade genom att över huvud taget gå i den här skolan. Kanske ni blir stängda från all möjlighet till vidare utbildning. Och det kanske blir omöjligt få jobb utan att gå genom statens skolor. Pilgrimsskolan kanske är första

steget till att bli tvungen gå under jorden för den som verkligen vill följa Jesus.

Så talade vi om olika yrken, om fackföreningar och det allt mer totalitära samhället, som gör det nästan omöjligt fungera som kristen på en arbetsplats.

— Den enda utbildning man kan tänka sig, är väl att lära sig ett yrke, så att man sedan kan ha eget företag, menade en försigkommen elev.

Han hade tydligen fattat idén med Pilgrimstjänst!

Tal av Arne Imsen:

Hotet mot människan

del II

Vi behöver gå tillbaka till enkla livsformer och livsnormer, säger ARNE IMSEN och fortsätter. Vi behöver åter bygga upp kärnfamiljen i storfamiljen. Vi måste skapa förutsättningar för närhet mellan generationerna, om vi skall kunna fungera som Jesu vittnen. Därför kan vi inte låta samhället ta hand om våra barn. Vi måste själva få fostra dem.

På den tid när det gamla samhället bestod fanns en helt annan grund för disciplin och lydnad. Då var de gamla hövdingar, utövade auktoritet och skapade förutsättning för disciplin. Det skedde bl. a. med hjälp av björkris.

När man talar om aga idag, vet vi att folk genast kopplar samman det med barnmisshandel. Ändå är agans avarter bara ett marginellt problem. Tänk på laglöshetens avarter och disciplinlöshetens elände, som håller på att förstöra all gemenskap. Skriften säger att Gud agar varje son, som han har kär. Beviset på att vi är äkta barn är att vi agas. Det är bara de oäkta barnen, som överlämnas åt sig själva. Man agar ju inte därför att man är ond, utan därför att man älskar. Det är ett fullständigt nödvändigt korrigeringsmedel.

Somliga säger att man inte skall tvinga barnen. Vilket struntprat! Låt bli att tvinga dem, så kommer andra i stället att göra det. Låt bli att ta med dem till mötena, så får vi se vad som händer. Deras kompisar kommer att ta hand om dem. Kompisarna vet precis vad de skall göra för att få dem med sig. Klaga sedan inte om frukten visar sig i det att barnen blir omöjliga att tilltala eller visar fullständig nonchalans för alla tillsägelser. Föräldrar som inte vågar styra sina barn, skall inte kräva att barnen, som fostras i en sådan vankelmöjlig miljö, skall få lust att följa föräldrarna.

Idag ges det allt färre möjligheter till korrigering. Den auktoritet som föräldrar, lärare och församling tidigare utövat, undermineras alltmer. Snart behövs det en psykolog för att tilltala och tillrättavisa ett barn.

Tiden har förändrat många ting. I den gamla skolan fanns det stora krav på att barnen skulle förvärva sig ett visst mått bibelkunskap innan de fick gå ut i samhället. Ingen av dagens ungdom, som har gått igenom den moderna tidens skola, har tillnärmelsevis samma bibelkunskap som deras föräldrar hade, när de slutade skolan. Även om bibelkunskapen då tedde sig som ett dött och ointressant stoff, har alla som har fått del av den undervisningen hela livet haft gott utav den. När de hamnade i krissituationer hade de ett kunskapsstoff för Anden att verka igenom. Det är skakande att veta, att de som tillhör den gamla generationen vet mera i kristna frågor än dagens ungdom, fastän de som idag går ut i livet, går ut i en mycket mer komplicerad situation än någon generation tidigare.

Det är märkligt att människor idag inte ens läser bibeln. Man måste locka med en hel mängd ting vid sidan om för att överhuvud taget få människor att lyssna. Jag skäms å mina egna och era vägnar. Tacka himmelens Gud att vi aldrig fått någon förföljelse! Hade vi fått det, hade vi gått under för länge sedan. Nu har vi dock en förberedelse. Låt oss utnyttja den till att skaffa oss kunskap! Låt oss vända om och be både Gud och människor om förlåtelse och se till att vi inte försätter våra barn i samma vacuum, som de flesta idag lever fram sitt liv i.

Vad skall vi göra?

Vad skall vi då göra? Så här sade pingst-rörelsens folk tidigare: "Vi vägrar att överlämna åt samhället att fostra våra barn". Det var teologiskt motiverat, men också moraliskt. Det var otänkbart att de skulle överlämna åt samhället att fostra barnen. Att förmedla kristendomsundervisningen till barnen förbehöll de sig själva rätten till. Därför togs många på ett tidigt stadium ut ur skolan. Det var alltså inte dagens skola, utan den skola som var aktuell för 25—30 år sedan, då kristendomsundervisningen ännu hade någon substans.

Hur skall vi då handla beträffande skolans kristendoms- och sexualundervisning idag. Visst har vi fått frihet i vårt land. Vi har fått lära oss var könsorganen sitter och hur de skall användas. Det är skam av ett kultursamhälle att lämna sin unga generation så fullständigt vapenlös i kamp mot fienderna. Det är skam av de kristna om de ser detta och sedan inte gör mer än skriver under en protestlista för att överlämna åt utbildningsministern.

Ge oss barnen tillbaka

Det är skam av väckelsefolket om man nöjer sig med att ropa halleluja i ett och annat väckelsemöte men inte låter denna emotionella erfarenhet förlängas i efterföljelse och ståndaktighet. Tar vi inte konsekvenserna av vår tro och handlar med kraft utan bara analyserar och varnar då är vi medskyldiga.

Jag lider när jag tänker på barnen och det samhälle de föds in i. Jag vågar inte tänka mig att mina barnbarn skall gå i en svensk skola. Hela mitt inre protesterar emot det. Jag kan inte tänka mig att vi skall överlämna dem åt dagens förvända lärare. Därför så kräver jag: "Ge oss barnen tillbaka!"

Vi kan inte bara sitta och se på hur en hel generation skövlas och går under. Låt oss se till att våra barn får en sådan kristendomsundervisning att de inte står utan möjlighet att orientera sig på kallelsens dag utan vet vägen hem till Gud.

Kristna föräldrar och lärare! Vi kan inte längre sitta på parkett och se att tjuven stjälar det dyrbara materialet ur våra händer. Hur kan vi be Herren om väckelse, när vi ser hur fälten skövlas av fienden? Vad tänker vi på? Tänker vi på karriär och lönegrader, eller söker vi vara ett Herrens vittne i första hand? Vi har väl inte fått vår utbildning till att skaffa högre standard? I så fall har vi hamnat i avgudahusen och tillbeder avgudar. Det finns ju faktiskt människor mitt ibland oss som har utbildning och kan klara både biologi- och kristendomsundervisningen. Låt oss an-

vända oss av dem och starta vår egen skola!

Hur har vi kunnat vara åskådare så länge som vi varit till det namnlösa elände vi ser inför våra ögon? I det här landet har vi idag 500.000 alkoholskadade personer. De alkoholskadades antal stiger och åldrarna sjunker. Vi kan konstatera utvecklingen. Egentligen borde vi kasta oss ner på marken och gråta blod. Det är 500.000 individer som Jesu lidit döden för och det är i detta land, som vi dessutom påstår är kristet.

Vi har i Stockholm 10.000 narkomaner. Ändå är de trots allt relativt oskyldiga. Vad som finns på botten av detta narkotikaträsk kan inte ord beskriva. Vi vågar knappt avslöja det. Samtidigt talar vi om att vi skall göra oss av med våra fängelser, och att vi borde få en mer humaniserad fångvård. Verkligheten är den att varje hem håller på att bli ett fängelse. Vad beror allt detta på?

Vi som har mött evangelium vet orsaken, men vi vet också lösningen. Det är vår skyldighet att omedelbart ta itu med problemet och se till att vi ordnar barnens undervisning själva. Vi måste totalt förändra hela vår situation. Jag tror inte att barnen behöver ett sådant oerhört kunskapsstoff. Vad som är väsentligt för oss är inte att skaffa oss teoretisk utbildning. Vi kan sänka ambitionsnivån avsevärt. Vad vi behöver däremot är fostran.

Skolan skall fostra

Skolans största uppgift är fostran. Det har med karaktärsdaning att göra, och inte i första hand med kunskapsförmedling. För den sakens skull kan vi inte överlämna barnen åt samhället. Vi kräver våra barn tillbaka. Vi vill själva fostra dem och bestämma vilka lärare som skall ha hand om dem. Därmed kan vi inte i första hand efterlysa lärare med akademiska betyg. För oss är det väsentliga inte teoretiska kvalifikationer utan moraliska och andliga.

Vad vi till sist mer än något annat måste eftersträva i alla sammanhang är att skapa ett psykologiskt klimat, som är så medmänskligt att människor upplever läke- dom i själva gemenskapen. Mycket av de problem som samhället brottas med kommer i så fall församlingen att stå utanför. Den kommer att vara befriad från massor av psykiskt elände och fysiska sjukdomar, om den går in under evangeliets välsignade krav. Med evangeliets välsignade krav följer nämligen evangeliets kraft.

Med en sådan ny livsstil kommer också spänningsfältet att ge hälsosam dramatik åt livet. Mycket av konsumtionen av narkotika och medikamenter kommer att försvinna av sig själv, när människor kommer in i ett harmoniskt, meningsfullt, intressant och dramatiskt tjänande.

ULLA NÄSHOLM arbetar i Maranataförsamlingen i Stockholm. Hon skriver här om vår trygghet och Jesu tillkommelse.

Vår enda trygghet

JESUS KOMMER! Övertygade om att tiden är väldigt kort och Jesus mycket snart kommer tillbaka har vi dragit ut för att möta honom, bereda vägen för hans ankomst. I ord och handling ropa ut att han kommer. Visa att det finns räddning för den som vill ta emot den.

— Ty såsom det skedde på Noas tid, så skall det ske vid Människosönens tillkommelse...

Vad var det då som skedde egentligen? Vad var det för speciellt med den tiden eftersom bibeln tar upp den på detta sätt och jämför den med den sista tiden innan Jesus kommer för att hämta hem sin församling?

Så här står det:

— Genom tron var det, som Noa sedan han hade fått uppenbarelse om något som man ännu icke såg, i from förtröstan byggde en ark för att rädda sitt hus, och genom den blev han världen till dom och fick till arvedel den rättfärdighet som hör tron till. (Hebr. 11:7).

Genom tron. Genom tron levde Noa annorlunda än de flesta andra människor på den tiden. Hela hans liv och gärning var en förberedelse för den dom som han visste skulle gå över jorden.

För nog är det väl ändå uteslutet att Noa skulle ha levt som alla andra och på sin fritid sysslat med båtbyggen? Det är väl ingen som på allvar tror att man kan göra så när man är medveten om en hotande katastrof.

Alla söker efter någon form av trygghet och arbetar på olika sätt för att uppnå den. För Noa och hans släkt var arken den enda trygghet de hade. De

andra sakerna omkring förlorade sitt värde inför den dom som de visste vände jorden.

□ □ □

JESUS KOMMER! För den som lever i detta är det ingen katastrof, men för alla de som lever som vanligt och tror att allt kommer att vara sig likt många år än. För alla de som likt Noas samtid inrättar sitt liv som om trygghet och bekvämlighet skulle bestå för alltid, för dem är det en katastrof.

— Såsom människorna levde på den tiden, före floden: de åto och drucko, män togo sig hustrur, och hustrur gavs åt män, ända till den dag, då Noa gick in i arken; och de visste av intet, förrän floden kom och tog dem allesammans bort — så skall det ske vid Människosönens tillkommelse.

— Då skola två män vara tillsammans ute på marken; en skall bliva upptagen, och en skall lämnas kvar. Två kvinnor skola mala på samma kvarn; en skall bliva upptagen, och en skall lämnas kvar. (Matt. 24:38-41).

Vi måste ropa ut: *Jesus kommer!* Fortfarande finns en möjlighet till räddning. Men då måste vi också i våra handlingar visa att vi verkligen tror på det vi säger. Det andra människor värdesätter och satsar på måste vi lämna inför detta allt överskuggande att Jesus kommer.

Ropet har gått ut, men det måste vidare, måste fortplantas av människor som vill leva med detta och ge sitt liv för att människor skall kunna räddas. Eller i varje fall måste människorna få veta om det. Höra ropet, men också se

Forts. sid. 18

Budskap till en värld i kaos:

Det finns en framtid

Av Mats Jansson

Politikerna kan locka med ett par kronor mer eller en timme fritid mer att fylla med livsleda. Men ingenting kan dölja att det materialistiska lyckoriket slutar tvärt vid gravens rand eller vid sjuksängen.

Synden, döden och sjukdomen reformerar man inte bort med välfärdspolitik. Men det finns ett hopp för en värld i kaos och det är Jesus Kristus. Använd din korta tid och lär känna Honom!

Hur kan en hel mänsklighet finna sig i att vara offer för ett så oerhört BE-DRÄGERI? Man låter kroppen brytas ned av sjukdom och plåga, man fyller själen med meningslös tomhet, larv och dravel, man marscherar fram utan annat livsmål än graven — och man tror att det ska så vara, att detta är *livet*!

Hur kan man acceptera något så ohyggligt och vedervärdigt som sjukdomens, dödens och syndens tyranni? Hellre än att människan ödmjukar sig och anropar Gud om hjälp och frälsning, så låter hon sig bortföras som ett segerbyte av mörkrets, lögnens och plågans alla demoniska makter. Så fruktansvärt djupt rotad sitter hennes stolthet och upproriskhet mot Gud!

”... Men det var icke nog med att de för vilse i fråga om Guds kunskap, utan än mer: *fastän okunnigheten (om*

Gud) gör deras liv till en oavlätlig strid, säger de mitt under sitt elände att allt står väl till . . . Överallt råder om vart annat blodutgjutelse och dråp, stöld och svek, sedefördärv, trolöshet, osäkerhet, falsk edgång, förförelse av rättträdiga människor, glömska av välgärningar, själars besmittelse, onaturligt umgänge, äktenskaplig oordning, otukt och utsävningar.” (Vish. 14)

Och allt detta bottnar i detta enda: OTRO. Man vill förvägra Gud hans plats som Gud — och därmed vänder man upp och med på hela skapelsen, som Gud har lagt under människans vård. Gudomlig ordning (kosmos) blir kaos . . .

Några kronor mer

Vad vill människan ha i stället för Guds ord? Hon tittar på TV. Hon serveras allt lidande, allt våld och allt elände, som denna fördörelsens värld dignar under — men aldrig hoppet om ”nya himlar och en ny jord”. Hon anklagar Gud för orättvisorna och nöden i världen — men hör inte Guds uppmaning till henne: ”Sälj vad ni äger och ge till de fattiga . . .” (Luk. 12:33) Hon ställs öga mot öga med alla syndens fasansfulla konsekvenser — men ser sällan sin egen del i det hela och får aldrig ett nådens-ord om FRÄLSNING. I stället avlöses nyhetsprogrammets skräckscener från en värld i undergång av glättad flabb-underhållning och deckarnas underhåll-

ningsvåld, Arma Människa!

Och det evangelium materialismen kan ge henne är: ”*Ät, drick och var glad, ty i morgon ska du dö!*” Det enda politikerna kan locka med är några kronor mer i lönekuvertet, någon timme mer i fritid att fylla med livsleda, ännu några trappsteg uppåt i den svenska standradstegen, ännu ett desperat försök att låtsas som om Sverige inte hörde till den värld, som har börjat gå under i svält och nöd.

Men ingenting kan dölja, att det materialistiska lyckoriket slutar tvärt vid gravens rand eller vid sjuksängen. Synden, döden och sjukdomen reformerar man inte bort med välfärdspolitik, klättrar man inte ifrån på karriärstegar och flabbar man inte bort med TV-underhållning.

För kung och slav

Du tänkande människa, du måste vara realist! Det enda hopp den här världen kan ge dig, kan sammanfattas i orden: ”Det ordnar sig nog!” Dessutom brukar man ha mage att påstå, att den som satsar sitt liv på ett så diffust och fullständigt ogrundat löfte, handlar ”vetenskapligt”, ”rationellt” och är en ”realistiskt” tänkande människa.

Nej, människa, det är inte sanningen! Du har inte kommit till den här världen för att slitas sönder av fördärvmakterna, medan du äter, dricker och flabbar. Du har inte skapats för att dö! Och din Skapare är inte den iskalla Slumpen. Det finns ett EVANGELIUM, ett glatt

budskap, för dig i dag!

"Döden har tappat sitt värde!
Udden bröt Jesus utav!
Segern på Golgata gällde
lika för kung och för slav!"

Halleluja! "... och Jesus Guds Sons, blod *renar* oss från all synd!" (1 Joh. 1:7)
"... och genom hans sår blir vi *helade*!"
"... för att vi skulle få *frid*!" (Jes. 53:5)

Och det är inga lösa hypoteser, inga såpbubbledrömmar! "Kristus *med blodet* beseplat /allt vad Han lovat har!" Och då håller det! *Den* grunden håller!

Det är fantastiskt! Tänk, vilket budskap till en värld på väg mot kaos och sammanbrott! Det finns ett hopp! "Jag vet väl vilka tankar jag har för eder, säger HERREN, nämligen fridens tankar och icke ofärdens, till att giva eder en framtid och ett hopp. Och ni skall åkalla mig och gå åstad och bedja till mig, och jag vill höra på eder. Ni skall söka mig, och ni skall också finna mig, *om ni frågar efter mig av allt ert hjärta*. Ty jag vill låta mig finnas av eder, säger HERREN..." (Jer. 29:11-14)

Lär känna Jesus

EN FRAMTID! "Det finns ingen framtid för jorden", säger många vetenskapsmän. Det är alldeles riktigt. Det är betydligt sannare än "det ordnar sig nog". Det är nämligen också Guds ords, Bibelns klara lära: "Himmel och jord skall förgås" (Matt. 24:35). Och ändå kan vi fullt trosvisst ställa oss upp, ombord på det sjunkande skeppet, och proklamera: En framtid och ett hopp!

"När världens fröjd en ände tar,
har vi det bästa vinet kvar.
Halleluja, halleluja, halleluja, vår Gud!"

Gud vill rädda människorna — så många som *vill* låta sig räddas — innan den här jorden går sin dom till mötes. Han har sin evakueringsplan! Det finns en livbåt, med gott om plats, bort från det sjunkande skeppet! Frågan är bara, vad du har ditt hjärta — i den här världens sjunkande skepp eller hos den Jesus, som vill hämta dig hem?

En sak är säker: du kan inte älska den du inte känner. Du kan inte älska Jesus, om det bara är ett namn för dig, eller en teologisk formel som är nödvändig för att rädda ditt skinn, när det brinner i knutarna. Därför är mitt råd: Lär känna Jesus! Läs hans ord i Bibeln! Lyssna till hans röst! Be till honom! Se honom i kristna människor, i den levande Gudens församling! Fördjupa dig i den frälsning han vann på Golgata kors! Bättre kan du inte använda den korta tid som är kvar...

Aktuellt inför Malmköping

En ny Malmköpingsvecka står för dörren. Det blir en nionde generalmönstning av maranatafolkets trupper på Malmaheds gamla regementsområde. Årets mätto är *Med en ny livsstil mot ett nytt samhälle*. För att hinna med detta stora ämne och för att pensionärerna, som reser på rabattkort på fredagen, skall få vara med, börjar konferensen i år en dag tidigare. Redan på fredagen den 9 juli kl 19.30 är den första samlingen nere i lägerhyddan. Hela lördagen kommer sedan att ägnas åt Pilgrimsskolan.

Även i år har vi fått möjlighet att disponera Nytt Livs stora konferenstält, rymmande 1.200 personer. Det innebär att möjligheterna för alla att både se och höra bra blir väl tillgodosedda. Hela dagarna står annars lägerhyddan öppen för bön och avskildhet. På kvällarna brukar den fyllas av lovprisande människor.

Inne på området står även ett service- och försäljningstält för Midnattsropets och Pilgrimstjänsts produkter. I fjol hittade man där böcker, skivor, kassetter, kläder, hattar, väskor och mjöl. Utbudet i år torde knappast bli mindre.

Det går bra att bo inne på lägerområdet. Det finns utmärkta möjligheter att tälta, eller om man har husvagn, ställa upp den i närheten. Ett stort, ljust och modernt kök med matsal står färdigt att ta emot en stor skara gäster.

Kan man inte bo i tält, står två stora lo-

gementsbyggnader öppna. Som förut går det även att få bo i privatrum ute på samhället.

För barnen kommer ett speciellt arrangemang att ordnas. Det är ju viktigt att alla föräldrar får vara med på sessionerna. Det blir många barnmöten och barnvakt kommer att ordnas. Barnfamiljerna får dessutom bo på en särskild avdelning för att allt skall kunna gå så smidigt som möjligt.

Malmköping har för övrigt en mycket barn- och familjevänlig miljö. Skog och vacker sörmäländsk natur med lätta promenadstigar gör området nästan till ett paradys. I närheten finns också en populär badsjö.

Inte heller i år kommer någon fast avgift att tas ut. Var och en får känna sitt ansvar och ge vad man har råd till för att täcka alla utgifter. Och utgifterna är stora. I kostnads-kalkylen ligger omslutningen på 150.000 kr. Av det går 60.000:— till mat, 20.000:— till hyra, 20.000:— till annonser och 30.000:— till missionen och vittnenas resor.

Vi står alltså inför en intressant konferensvecka. Om alla hjälper till efter sin förmåga, kommer dock säkert även den här veckan att leda till en underbar framgång för Guds verk. För dem som arbetar med planeringen av veckan är det värdefullt om de som ämnar delta i konferensen kunde sända in sin anmälan så fort som möjligt med alla uppgifter.

Så möts vi alltså då i Malmköping!

Anmälningsblankett

Fyll i nedanstående uppgifter och skicka in!

Gör ett kryss i aktuell ruta!

☐ Jag önskar deltaga hela tiden

☐ Jag deltagar följ. datum

☐ Jag färdas i bil

☐ Jag färdas med tåg

☐ Jag önskar privatrum

☐ Jag önskar bo i logement

☐ Jag bor i medfört tält

☐ Jag bor i campingvagn

☐ Jag önskar äta alla måltider

Malmköpingsveckans kansli,

Box: 344
101 24 STOCKHOLM

Ytterligare upplysningar
08/23 52 30

AVSER:

personer

Namn

Adress

Postnr.-postadress

Tel. /

Församlingen och familjen samlad på en bild från förra årets konferensbröllop. Det är nu dags för väckelsefolket att slå vakt om familjetanken på samma sätt som man kämpat för den fria församlingens existens.

Församlingens upprättelse! har alltifrån början varit ledstjärnan i väckelsefolkets årliga samlingar på Malmahed i Sörmland. Årets sommarkonferens den 10–18 juli har ett angeläget motto: Med en ny livsstil — mot ett nytt samhälle, en rörelse som har sin förutsättning i en upprättad och intakt församling men också i en upprättad kärnfamilj skriver Lars Andersson i denna tillbakablick.

En nytestamentlig församling är Guds instrument på jorden. Det är den plats Herren valt att verka utifrån genom sina vittnen i den helige Ande. Församlingen är arvtagare av gudsuppenbarelsen i tiden där människor delgivna gudomlig natur gör en samlad insats för världens frälsning för att påskynda Jesu Kristi uppenbarelse.

Inget annat forum eller någon tribun kan ersätta den missionerande församlingen. Många experiment, idéer och modenycker har lanserats, och har, om vi begränsar oss till vårt århundrade, anfrätt NT:s mönsterbild av församlingen. Speciellt efterkrigstidens optimism och övertro på mänskliga och tekniska hjälpmedel har skapat ett helt nytt församlings-tänkande. Detta har i sin tur banat vägen för det samarbete mellan staten och församlingen vi idag upplever.

Bland annat bidragssystemet har till den grad utsugit församlingen att den i dag jämfälls med folk- och nykterhetsrörelserna i samhället. Detta fick vi belägg för under det kristna riksmötet i Jönköping. Internationellt sett har den missionerande församlingen blivit en hjälpverksamhet bland andra, i tredje världen.

□ Fri konferens

Maranataväckelsens genombrott blev ett genombrott för ett bibliskt försam-

lingstänkande. Tidigt fastslogs att församlingen var det insamlade och förvaltande organet med fullmakt att utsända Herrens tjänare till uppgifterna.

Men även i maranataleden uppenbarade sig ganska snart tendenser som drog åt ett annat håll. Mission och evangelisation, som baserades på enskilda individers initiativ förordades.

Efter amerikanskt mönster presenterades dessa tankegångar på veckor och konferenser tills en brytning var oundviklig. Man sade t o m att församlingen kunde vara ett hinder för mission och evangelisation. (Intresserade hänvisas till MR nr 5 o 6 -68). Hösten 67 föddes tanken på en fri missionskonferens i Mellansverige och redan sommaren 1968 kunde Maranatafolket marschera till sin första Malmköpingsvecka med fem församlingar som arrangerar. Detta var inget mindre än ett under och ett stort tacksägelseämne.

Veckan introducerades på ledarplats i Midnattsropet med uppmaningen:

— Malmköpingsveckan får under inga förhållanden belastas med några rivalise-

Inför Malmköping

Församlingens upprättelse måste även bli familjens

rande tendenser. Allas sinnen måste renas från destruktiva spekulationer och helt riktas mot Ordets frigörande kraftcentrum. (Arne Imsen MR nr 12 -68).

□ Världsrekord

När vi nu ser tillbaka på de åtta somrar som ligger bakom gör vi det med tacksamhet och stärkt gudsfruktan. Tacksamhet till den Herre som bevarat oss från alla djävulska impulser vilka gått ut för att underminera församlingen. Den institution Gud instiftat för att upprätthålla gemenskapen med sitt folk. Men vi gör det med tacksamhet och respekt för de bröder som genom sin förkunnelse uppbyggt församlingen i vår tid.

Om nu församlingen utgör den yttre, och familjen den inre ramen för gudomlig och mänsklig gemenskap måste vi konstatera att familjebegreppet idag är minst lika nagelfaret och urholkat. När indoktrineringen i Sverige på olika nivåer gjort

sitt står vi där med tangerade världsrekord i antalet aborter och skilsmässor. Och utvecklingen i vårt land har tydligen gått med en hastighet som gjort oss fartblinda. Hur skall vi annars förklara den tröghet som visar sig bland maranatavänner när det gäller att ta skydd bakom de förskansningar som reses i kraft av det uppenbade Ordet?

En sak måste vi ha klart för oss att det världsberömda svenska folkhemmet tillhör historien och att varken politiska, humanitära eller ens ekumeniska krafter kan återkalla idyllen. Konungariket Sverige utgör idag ett system som vi inte skall bekämpa men väl så mycket som möjligt isolera oss ifrån. Församlingen måste bli *vårt* idealsamhälle!

Betingelserna för utvecklingen kan inte alla nämnas i detta sammanhang men så mycket är klart att de främst är av andlig karaktär. Begreppet sekularisering kan enbart tillämpas på kyrkor och församlingar men under tiden som de kristna här i landet haft sin blick fäst på lönen från stat och kommun har nämnda maktblock

marscherat fram och intagit såväl församlingens som familjens uppgifter som fostrare och försörjare. Detta är en verklighet som vi alla tvingas acceptera. Även vi som lyssnat till åtta Malmköpingsveckor. Men Gud ske lov — det kommer en nionde och måste vi komma dit med beredvillighetens skor på fötterna. Och vara inställda på församlingens upprättelse måste även bli familjens.

□ Hördes vida

Få ord är så förknippade med Maranataväckelsen som ordet frigörelse. Den andliga frigörelsen i väckelsens begynnelse tog sig sådana uttryck att hela nationen häpnade. Det hördes vida när Herrens friköpta kastade av sig allt religiöst arv-gods och började proklamera Kristus på torg, Folkets Hus m fl osakrala platser. Malmahed har blivit platsen där glädjen och friheten fått fritt utlopp. Men det skulle dröja ända till 1974, den sjunde vec-

Aktuellt inför Malmköping

kan, innan budskapet orkade bryta igenom om att den frigörelse som dittills praktiserats nu även måste förlängas i en omprövning av våra relationer till de materiella tingen.

Referatet från den första församlingens framträdande mötte oss i alla sin realism: *de hade allting gemensamt...*

Apg. 2 rymmer tre moment som vi i tur och ordning har förälskat oss i, separerat från sammanhanget och överbetonat, förkunnade Arne Imsen.

— Vi kan tala om en karismatisk, en teologisk och en socialetisk del. Man talar exempelvis om upplevelseekumenik dvs att uppleva något tillsammans där den teologiska delen, läran, kommer i andra hand. Upplevelserna är av karismatiska arter.

□ För pilgrimer

— Men vi får inte glömma läran, Ordet, fundamentet, sade Imsen vidare, och vad som nu måste förkunnas är synliggörandet av evangeliet i en ny livsstil i enlighet med Apg.:s socialetiska program.

Församlingen måste alltså vara så befriad från mänskligt tänkesätt och mänskliga strukturer att det finns livsrum för den i Kristus befriade människan att leva ut. Den nya människan *måste* få utrymme. Att få bedja, lovsjunga, lyssna men också en chans att ge ut av sitt överflöd både i fråga om karisma och när det gäller materiella ägodelar.

I en kyrka eller statssubventionerad frikyrka är detta praktiskt taget en omöjlighet. Där är försörjningen fixad. Såväl offer som bön om hjälp är neutraliserade och enbart programpunkter. Detta är dödens

väg! Måtte vi bevaras ifrån den.

Livets väg måste således vara att sälja allt. Att våga bli så beroende att mitt tillstånd utmanar kärleken i församlingen att handla. Församlingen måste då ersätta staten i egenskap av försörjare.

Och till sist; församlingen måste nu också ersätta staten i egenskap av fostrare och kunskapsförmedlare. Historien visar att de första kristna i romarriket själva tvingades överta utbildningen av sina barn. De menade att den förnämsta kunskapen var att lära känna Gud — och att de var dåligt betjänta av en utbildning som enbart tjänade den kejsrerliga statsnyttan.

Det kan inte vara meningen att ungdom som kommer från troende miljö skall, efter 9 år i kvarnen, sluta som ateister, bara för att de skall finna sig till rätta i vårt pluralistiska samhälle.

Nej vi kräver barnen tillbaka! Och kommer den parollen som en överraskning måste det vara dags för maranata-vittnena här i landet att skärpa budskapet och höja beredskapen i församlingarna så att Malmköpingsveckan 1976 blir platsen där vi endråktigt kan anta handlingsprogrammet — Församlingens upprättelse — familjens upprättelse — individens befrielse. Det är verkligen stora frågor som Herren har anförtrott oss så låt oss komma till konferensen förberedda i bön.

Och vi tror inte att vårt handlingsprogram kommer att tilltala exempelvis medlemmar i Villaägareföreningen eller andra etablerade sammanslutningar i vårt land. Det är ett handlingsprogram för pilgrimer. Praktiska råd för den som redan nu upplever främlingskapet i en värld som snart kommer att kräva din totala tillbedjan som ett villkor för att överhuvud taget få köpa och sälja.

□ Den som kommer till serveringen på Gamla Bro kan där bli betjänad av en flicka som heter Agneta Andersson. Hon ser blek, och nästan litet sammanbiten ut. Men allt som oftast bryter leende och varmt skratt genom och lyser upp hela den spåda gestalten. Den som var på Malmköpingskonferensen i fjol kanske minns ett möte då Agneta gick fram och med gripenhet talade om att denna veckas budskap betydde en vändpunkt i hennes liv.

Ja, så kan ju många tala i konferensstämning och härliga möten. Nu, när det gått nästan ett år, och vi står inför nästa stora konferens i Malmköping, kan det vara intressant återvänta till Agneta och undersöka om intrycken från i fjol står sig.

Agneta är uppväxt i en förstadslägenhet som trea bland fyra syskon. Morfadern var troende, och genom hans inflytande fick barnen hemma lära sig bedja aftonbön av modern.

RADIO M

planerar
sändningar
på arabiska
över Nordafrika

Ett år senare

**Stina Fridolfsson
har talat med
Agneta
Andersson
ett år efter
Malmköping**

Tre första åren i skolan hade Agneta en lärarinna som lärde eleverna läsa i bibeln under kristendomslektionerna.

— Det var väldigt intressant, erinrar sig Agneta.

Men ju högre upp i klasserna hon kom, dess tråkigare blev kristendomsundervisningen. När det blev aktuellt med konfirmation, ville Agneta inte alls konfirmeras.

— Men mamma ville det. Och jag gav med mig. Tänkte att man alltid kunde lära sig något. Det var också intressant med kyrkohistoria.

□ Bergspredikan

— I samband med konfirmationen började jag läsa mycket i bibeln. Särskilt bergspredikan, och i övrigt vad Jesus sade. Jag tyckte att Jesu lära inte fanns förverkligad någonstans bland de kristna.

Agneta levde mest för skolan och studierna. Och efter grundskolan, blev det na-

turligt att söka in på gymnasiet.

— Sommaren innan jag började gymnasiet gick jag med en kamrat på tältmötet som anordnats i Farsta, där vi bodde. Jag minns särskilt en kväll. Vi kom in i slutet av mötet. De sjöng "Jag vill älska det urgamla kors". Jag förstod att de här människorna upplevt något särskilt. Vi stod nästan längst bak. Någon lade händerna på oss, och bad till Gud att vi skulle bli frälsta.

— I gymnasiet fick min väninna en kristen klasskamrat, som verkligen vittnade för henne om Jesus. Hon bjöd henne hem till sig. Där bad de till Gud tillsammans, och min kamrat blev frälst. När hon sedan vittnade om den upplevelsen för mig, och jag märkte hur förvandlad hon blivit, började alla frågor om livet komma inom mig.

Men Agneta gick nästan ett år efter den händelsen och funderade och tvekade innan hon tog ett avgörande steg och lämnade sig åt Jesus.

— Jag hade väldiga krav på frälsta människor. Tyckte att de sade ett och gjorde något annat. Så småningom följde jag i alla fall med på ett möte, och lämnade mig där åt Jesus. Upplevde verkligen inre frid och förvandling.

Vi var några frälsta ungdomar som höll ihop. Vi gick inte på många möten, så vi fick ingen *mat* — bibelundervisning, alltså. Fredagkvällar gick vi på gospel night. Det var tråkigt i längden.

— Jag sjönk på något vis. Till slut fanns inga gränser för vad som var rätt och fel. Vi styrdes av vad vi *upplevde* riktigt. Det här livet var precis som att växa upp utan någon uppfostran. Vi hade behövt en fast hand; någon som undervisade oss och ledde oss.

— Ändå visste jag ju vad som stod i bibeln. Allt var jätterörigt. Jag var inte döpt. Insåg ingen mening med dopet, och ingen sa något åt mig.

— Alla de klara krav jag haft på de

Forts. sid. 17

Gäst i år SOLOMON YOUNG

Sierra Leone

Under påskhelgen hade vi besök av en ung färgad broder från Sierra Leone på Afrikas västkust.

Han berättade om en fri församling i hemlandet som gått utanför lägret med budskapet Jesus kommer.

Solomons framträdande var en vädjan om hjälp för arbetet därnere. Just nu går Solomon på en teologisk skola i Bryssel. Det var där han fick höra talas om Maranata i Sverige genom en arabisk broder som just kom från Gamla Bro.

Han greps av budskapet Allting gemensamt och gav sig inte förrän han fick komma hit.

— Längtan efter andliga realiteter på skolan är oerhörd. Tänk om både teologer och studenter också fick gripas av detta Maranata Jesus kommer.

Om allt går som planerat möter vi vår broder med familj i Malmköping.

Namn: Solomon Young

Hemland: Sierra Leone, Afrika

Nuvarande vistelseort: En bibelskola i Bryssel, Belgien

Påskaftonen stod han här i Brosalen i Stockholm. På påskdagen vittnade han för hela församlingen om varför han kommit, om sin kallelse, om sin längtan att hjälpa sin bror i Afrika i dennes evangeliska arbete, om hur han fått höra talas om den lilla församlingen i Stockholm, om hur han tog mod till sig och skrev ett brev, och om hur han fick svar och inbjudan att komma till Stockholm.

Nu stod han alltså här och talade enkelt och uppfordrande. Hela hans framträdande var en vädjan om hjälp till arbetet i Afrika. Kanske fanns det några som ville följa med honom hem till Sierra Leone.

Bara hur han kom i kontakt med Maranataförsamlingen i Stockholm var som hämtat ur Apostlagärningarna i bibeln. Solomon Young berättade att han ti-

Forts. sid. 18

MARANATA har startat!

Radio Maranata har startat. Vid ett för-gismöte beslöt Maranataförsamlingen i Stockholm att ta initiativ till en ny radiostation namnet Radio Maranatha World Wide casting.

U har ingen sändning förekommit, men till skall alla förberedelser vara klara och de programmen gå ut. Det blir då främst sänd-på arabiska riktade till arabvärlden. Redan t antal av våra arabiska syskon färdiga att

börja framställa programmen och på det sättet börja sprida evangelium. Sändningarna kommer att kunna avlyssnas på kortvåg. Möjligen kommer det även att bli något program på svenska.

Är det någon som vill göra en insats för männi-skorna i arabvärlden och skapa möjligheter att nå dem via radio, så finns det nu ett postgirokonto, till vilket man kan skicka in en gåva. Adressen är Ra-dio Maranatha World Wide Broadcasting, Box 344, 101 24 Stockholm, postgiro: 49 14 21-4. Alla gåvor är välkomna. Vi hörs.

Arne Imsen:

Hur kan vi vara så trygga?

Pilgrimstjänsts årsmöte 1:a maj blev egentligen en rungande uppgörelse med rådande samhällssystem. Arne Imsen ställde frågan till den stora samlingen av föräldrar: Hur kan vi vara så trygga?

— Tänk att föräldrarna kan skicka barnen till daghem bara för att klara av levnadsstandarden, sade Imsen. Först daghem, sedan grundskola och så gymnasium. När samhället använt sina 40 timmar i veckan och bearbetat barnen med den moderna tidens förvända filosofi; hur kan vi tro att en timmes söndagsskola kan uppväga det? Föräldrarna måste tänka om!

Nyligen gick LO ut och deklarerade att nuvarande skolsystem bryter ner eleverna och skapar antingen kapitalister eller kom-

munisterna. Frågan är då: Vad vill samhället ha för människotyp?

Vi måste följaktligen skapa en egen skola, inte för att producera akademiker utan för att frälsa våra barns själar! Men detta förutsätter att föräldrarna nu också är redo att börja ett nytt liv. Pilgrimsskolan kommer inte att suspendera föräldraansvaret. Alltså blir Pilgrimsskolan en skola först och främst för föräldrarna.

De församlade syskonen beslöt vidare i mötet att bilda en lärare- och föräldraförening samt valde en interimsstyrelse, som fick i uppdrag att omedelbart bearbeta frågorna rörande skolans fastighet, undervisningsplan, finansiering m m.

Vad är Pilgrimstjänst? Vilka står bakom det, och vilket ändamål har det? Under 1:a maj, då Pilgrimstjänst hade årsmöte i Stockholm, gavs en åskådlig presentation. Pilgrimstjänst, inklusive dess ena del Pilgrimsskolan, hade kommit till för att bli en göra det möjligt för människor att leva efter urkristen livsstil.

— LO är missnöjd med den nuvarande skolan, har det kommit fram i pressen. LO säger att skolan bara fostrar fram antingen kapitalister eller kommunister. Man önskar därför ha till stånd en ny skola. Då frågar jag: Vilken människotyp vill då LO odla i det här landet, och hur bär sig LO åt för att få fram den typen?

Denna fråga ställde Arne Imsen i ett tal den 1 maj till bl. a. en hel skara föräldrar, samlade i Brosalen i Stockholm. Då hade den ideella föreningen Pilgrimstjänst årsmöte, den förening som storfamiljen på

Johannelund startat för att kunna frigöra största möjliga medel för evangelisation. Närvarande var vänner från Stockholm och hela landet.

Egentligen skulle årsmötet i första hand behandla resultatet av de arbetstillfällen storfamiljen själv skapat under året. Arne Imsen fann det dock nödvändigt att i huvudsak ta upp motiveringen till Pilgrimstjänsts existens. Tyvärr hade han saknat den ideologiska debatten under året, förklarade han. Det gällde debatten om skolan naturligtvis, men också frågorna

● En grupp maranataungdomar informerar på en religionstimme vid Gubbängens gymnasium.

om vår försörjning. Är det rätt t. ex. att ta anställning ute och låta vinsten av vårt arbete gå till stora skatter och in i arbetsgivarens egen ficka? Är det rätt att vara med i fackföreningen? Är det rätt att handla i varuhusen, vår tids avgudatempel och kommersialismens altare? Är det rätt att behålla vår höga standard och konservera de sociala klasskillnaderna? Är det rätt att låta samhället ta hand om våra barn och fostra dem i samhällets anda? Är det rätt att lämna de gamla åt sitt eget öde på ålderdomshem och sjukhus?

Av dessa frågor kom den mesta tiden att ägnas åt skolfrågan. Hela Brosalen var fylld av föräldrar, många med barn i förskoleåldern.

— Har man alltså sagt rent ut, att det är skolan som fostrar fram kapitalister och kommunister, då måste ju också skolan fostra fram ateister och gudsförnekare, sade Arne Imsen och framhöll att vi måste starta en egen skola.

Hur kan vi vara så trygga?

— Jag kan inte förstå, hur vi kan vara så trygga och opåverkade. Hur kan vi låta samhället, med vårt tysta medgivande, ta hand om våra barn och låta dem brytas ned i skolan. De kan ju inte bli annat än predestinerade för helvetet.

— Tänk att föräldrarna kan skicka sina barn till daghem bara för att klara sin standard, sin bil, sin sommarstuga, sin TV

och sin moderna lägenhet. Man söker alltså en levnadsstandard, som innebär att barnen totalt berövas en vanlig medmänsklig miljö.

— Det innebär ju att man skickar barnen till institutioner, som dag efter dag preparerar dem med den moderna tidens förvända livsfilosofi. Först daghem, sedan grundskola och till sist gymnasium. Den som kan få en annan kvalitet på den produkt detta samhälle preparerat fram, finns inte. När barnen kommit upp i tonåren är de inte självständiga individer utan besatta och drivna av andemakter. Vad samhället har gjort är att det förbränt det mänskliga och lämnat efter sig — avfallsprodukter. Det är ju så knappt folk vågar gå ut efter mörkrets inbrott numera av rädsla att bli nerslagna.

— 40 timmars metodisk bearbetning i veckan av dessa barnahjärnor, vilket annat resultat kan man vänta? Ingen lektionstimme är ju neutral. Ingen lärare är heller neutral. Många lärares hållning vittnar om att de är bärare av en filosofi, som är inspirerad av en ande från en osynlig värld.

Föräldrarna måste tänka om, sade Imsen, och det med det snaraste.

— Hur skall dessa barn klara sig, när de sedan kommer hem och möter sina föräldrar, som är lika mycket preparerade av TV, tidningar och underhållningskristendom och som sällan eller aldrig öppnar en bibel eller beder.

— I stället för att radikalt angripa roten till det onda, försöker då de kristna förändra förhållandena lite på ytan genom att ordna folkhögskolor. Precis som att när barnen kommit upp i tonåren och är lagom förstörda, då är tid att bli korrigerade in på nya banor...

Att Maranatafolket måste starta egen skola för sina egna barn tycks alltså stå fullständigt klart. För en tid sedan gjorde också Maranataförsamlingen i Stockholm ett principbeslut om att starta egen skola, Pilgrimsskolan.

Måste ordna föräldraskola

— Skolan förutsätter dock, klargjorde Imsen under mötet, att föräldrarna är redo att börja ett nytt liv. Skolan börjar inte med barnen utan med föräldrarna. Pilgrimsskolan måste i första hand bli en föräldraskola. Skall skolan också för oss suspendera föräldransvaret, skall vi inte ha någon skola. Om skolan däremot medverkar till att vi får barnen tillbaka och föräldrarna är redo att gå in i sin fostrargärning, då är församlingen pliktig att hjälpa till.

Det stod klart, att skulle Pilgrimsskolan tjäna sitt syfte, måste den bygga på storfamiljen. Helst borde föräldrarna och barnen bo på samma ställe. Föräldrarna skulle förmodligen vara lika förtjänta av att komma in i en storfamiljs vardagsgemenskap som barnen för att ta del av både framgång och bekymmer. Meningen med skolan är ju att knyta samman barnen, föräldrarna, skolan, lärarna och församlingen bättre än vad den vanliga skolan förmått och samtidigt också förmedla ett visst mått av ideologisk medvetenhet.

Hur skulle då Pilgrimsskolan förverkligas? Det är klart att Maranataförsamlingen inte gärna kan ägna sin tid åt att finna praktiska lösningar på hur barnens fostran och skolgång skall ordnas. Församlingsmötena kan ju inte handla bara om Pilgrimsskolan och de små och större beslut, som gäller dess utformning. Lösningen måste finnas i ett verkställande organ, som kan fatta självständiga beslut men samtidigt vara så fast bundet till församlingen, att den urkristna församlingstanken inte går förlorad. Det verkställande organet får ju inte växa sig så stort och mäktigt, att det blir starkare än församlingen själv och så småningom kanske t o m börjar styra församlingen. Skolan får exempelvis inte frigöra sig så att den går sin egen väg och blir vilken annan vanlig skola som helst.

Det var i det här läget tanken med den ideella föreningen Pilgrimstjänst växte fram. Pilgrimstjänst skulle bli ett församlingens serviceorgan. Då Pilgrimsskolan konstituerades i slutet av förra året, beslöt alltså att skolans huvudman skulle bli Maranataförsamlingen i Stockholm.

Forts nästa sida

forts. fr. föreg. sida.

Församlingen skulle sedan arbeta genom Pilgrimstjänst.

I vad mån har då planerna tagit form? Arne Imsen berättade, att man länge varit på jakt efter en studiegård. Det såg nu ut att lösas. Det som återstod var bara en ekonomisk fråga i första hand. För att arbeta vidare med det, beslöt Pilgrimstjänsts årsmöte att man skulle bilda en lärare- och föräldraförening, som även skulle söka arbeta med Pilgrimsskolans praktiska utformning, sköta kontakterna med föräldrarna och myndigheterna m.m. Där står vi för närvarande. Under Malmköpingsveckan lär vi väl få tid att samtala mer i frågan. Kanske blir det också då tillfälle för föräldrarna att i praktisk handling visa mera hur långt de är redo att gå. Det blir säkert en intressant vecka.

Egentligen utgör Pilgrimsskolan bara en separat sektion inom Pilgrimstjänst. Till Pilgrimstjänsts uppgifter hör nämligen även att äga och driva företag inom olika områden. Avsikten är att dels bereda egna arbetstillfällen, dels förverkliga en livsstil, som skulle kunna frigöra största möjliga resurser för evangelisation.

Fackföreningen

— Är det rätt att vi som kristna skall vara med och finansiera Aftonbladet, Folkets Hus och en hel mängd teaterevenemang? frågade Arne Imsen under mötet den 1:a maj och svarade, att det är ju precis vad som sker om man är anställd i ett vanligt företag och medlem i fackföreningen. Fackföreningsavgiften används nämligen delvis till att bekosta ett kulturutbud, som i många stycken är rent antikristligt.

— Fackföreningsavgiften och den vinst som företagsägarna gör på mitt arbete borde ju hellre gå till Guds verk än till olika slag av verksamheter som är nedbrytande för tron. Det kan ju heller inte vara rätt att delar av min arbetsprestation skall bekosta mången företagares luxuösa utsvävningar.

Hur skall man då göra för att komma tillrätta med den här saken? Måste man lämna fackföreningen? Men hur går det då med arbetet?

— Säger vi att vi inte får arbete om vi lämnar fackföreningen, ja, då skall vi väl inte ha arbete då, sade Arne Imsen.

— Sina existensmöjligheter har ju de kristna förlorat i alla tider...

Men egentligen gäller frågan om att lämna fackföreningen långt allvarligare

ting än till vilket ändamål fackföreningsavgiften går.

— Fackföreningen är inte längre religiöst neutral. Den gör ständiga inbrytningar på det religiösa området och övertar alltmer statskyrkans tidigare roll. Idag är det svårare att få gå ur fackföreningen än det i början av seklet var att få utträda ur statskyrkan, sade Arne Imsen.

Centralstyrning

— I början av detta sekel gällde striden de mänskliga fri- och rättigheterna: rätten till mötes-, yttrande-, tryck- och religionsfrihet. Det gällde då även rätten att få bilda fackförening. Idag har tyngdpunkten överförd, så att kampen nu gäller rätten att få stå utanför. Idag har fackföreningen blivit institution som tillsammans med många andra institutioner övertagit kyrkans och samhällets auktoritära roll. Snart finns det ingenting som kan skilja dessa institutioner åt ifrån staten. Allt håller på att bli ett. Centraldirigeringen gör att vi fått allt färre och starkare maktblock, styrda av allt färre individer. Utvecklingen går heller inte att styra i en viss riktning. Allt handlar om självstyrning. Ingen bestämmer över utvecklingen. Alla måste följa med. Snart befinner vi oss i den situation bibeln beskrivit som det sista stadiet, då striden gäller att få köpa och sälja. Ingen skall då få köpa och sälja som inte bär vilddjurets märke 6 6 6.

Men hur går det då om vi vägrar att följa med utvecklingen längre och säger nej till samhället? Ja, vi förlorar väl både våra rättigheter och arbeten då. Men det kommer också att innebära, att församlingen måste träda in i stället. Det betyder att församlingen även måste skapa åt sig egna arbetstillfällen.

Det var just den här situationen som storfamiljen på Johannelund i profetiskt ljus såg framför sig, då den tog initiativ till den ideella föreningen Pilgrimstjänst. Idag är den över ett år gammal och har varit till stor välsignelse.

Pilgrimstjänst fungerar som ett företag, där striden är anställd utan alla är egna företagare. Alla har var och en satsat en viss andel som ekonomisk grundstomme. Genom Pilgrimstjänst har redan flera arbetstillfällen skapats och många ekonomiska problem lösts. Pilgrimstjänsts ändamål sträcker sig t o m så långt som till att förverkliga den urkristna kommunismen i församlingen. Ingen skall lida nöd utan var och en få vad han behöver till nödortf-

Forts. sid. 17

Ett 15-tal skolungdomar gick här-omdagen in på en av Stockholms mest avancerade sexklubbar. Tillsammans med socialläraren i Huddinge gymnasium hade de bestämt att göra ett grupp-arbete där ett studiebesök på en porr-klubb ingick.

De betalade själva avgiften och släpptes in av kassörskan trots att bara några få var 18 år.

Efter två timmar kom de ut igen. Då hade de bevittnat det vidriga programmet med samlag på scen, hårda porrfilmer, streap tease m fl perversiteter.

Sexklubben ligger i samma kvarter som Gamla Bro. Från 11 på förmiddagen till 3 på morgonen, söndag som vardag, kör man sitt program och erbjuder sina kunder, äldre herrar på dagarna japanska och amerikanska affärsmän på nätterna, allt de begär och har råd att betala. Två av Stockholms största nonstopbiografer ligger också i närheten. Lägg därtill den kraftigt ökade prostitutionen samt ett otal sexshopar så får vi fram bilden av Gamla Brokvarteren. En bild som vi på Midnattsropet så mycket som möjligt försökt skona läsekretsen ifrån.

Gamla Brogatan har också blivit något av modegata och genomströmmas dagligen av ungdom på jakt efter de rätta jeansen.

Därför reagerade jag heller inte när jag en onsdag i början på maj fick se skolklassen på Klara Norra Kyrkogata. Inte förrän de tog upp pengar och bildade kö till sexklubben

□ Studiebesök för skolan

— Nu har ni väl gått fel, undrade jag, men upplystes av en flicka att de skulle göra studiebesök för ett grupparbete i skolan. De betalade och försvann in i den skumma lokalen ledsagad av en värdinna med bar överkropp.

Jag beslöt att vänta ut dem för att ta reda på bakgrunden. Kunder kom och gick i en jämn ström. En gång i halvtimmen kom en flicka i morgonrock ut. Hon var högst 19 år. Med en kund två steg efter sig gick hon till "privatrummen" två portar från huvudentrén.

Efter två timmar kom skolungdomarna ut. Då hade de genomlidit hela det vidriga programmet. Ingen var villig att samtala. Några verkade chockade och sprang iväg. Ett par stycken gaskade upp sig men ville varken avslöja lärare eller skola.

De uppgav att besöket var helt frivilligt, att de talat med sina föräldrar och att de tillsammans med läraren beslutat att göra ett studiebesök eftersom de läst så mycket om porrhanteringen i undervisningen.

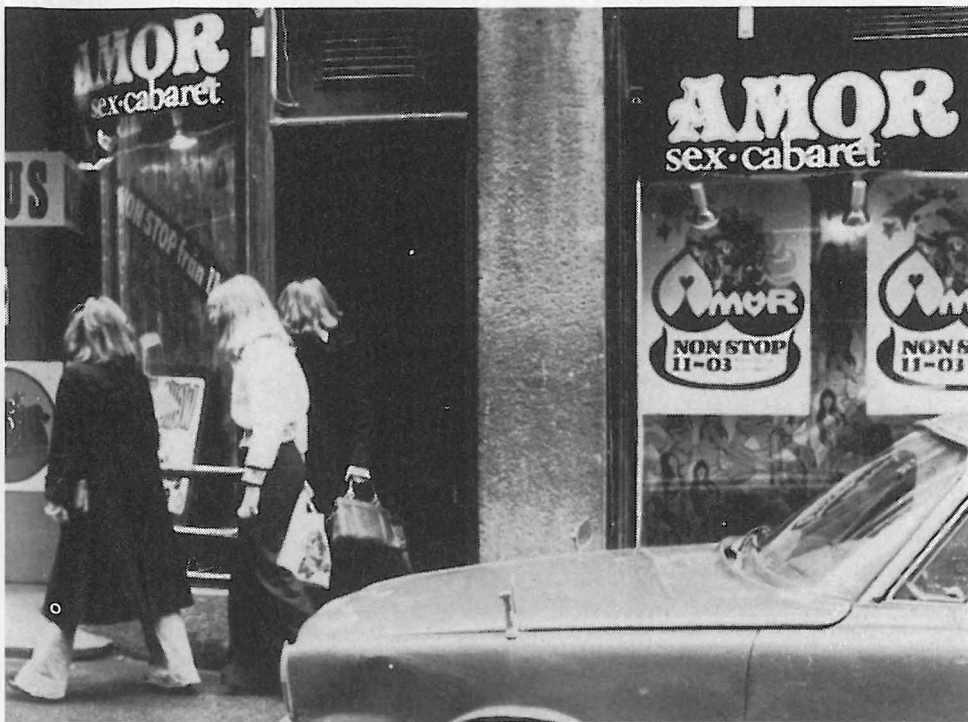
— Vi kan inte bilda oss en uppfattning om verkligheten enbart genom teorier. Föresten så var programmet precis lika äckligt som vi föreställt oss...

De såg ingenting märkvärdigt i besöket och åberopade elever i andra skolor som gjort på samma sätt.

Vill du veta mera?

Är du intresserad av planerna på en egen skola? Är du själv beredd att personligen engagera dig? Är du ännu tvekan och vill veta mera? Eller är du direkt avvisande? Har du synpunkter och frågor, så låt oss få veta det! Pilgrimsskolans lärare- och föräldraförening ställer upp och besvarar alla brev. Även Midnattsropet kommer i fortsättningen att söka ge en så allsidig information som möjligt. Skriv till **Midnattsropet** eller **Pilgrimsskolans lärare- och föräldraförening, Box 344, 101 24 Stockholm.**

Chockrapport från skolan:

Reportage Lars Andersson

Vad säger då skolans rektor *Jan Rosengren* på Huddinge gymnasium. MR ringde upp och redogjorde för vad som hänt:

— Jag blir helt förbluffad och överraskad... Från skolledningens sida har denna form av undervisning aldrig ens diskuterats. På ingen nivå, så långt jag känner till. Det måste finnas andra vägar till studier.

— Men är det inte skrämmande att eleverna, som i det här fallet, är helt utlämnade till experimenterande lärare?

— Jag vill inte kommentera saken närmare. Men vi kommer naturligtvis att behandla det omedelbart i skolledningen.

På Skolöverstyrelsen uppgav undervisningsrådet Teveborg att det var svårt att uttala sig i frågan. Han hade hört att studiebesök på porrklubbar förekommit tidigare men hänvisade bara till de direktiv SÖ utfärdat till de lokala skolmyndigheterna.

☐ Dricker vodka

Frågan gick vidare till skoldirektören i Huddinge, hr Thorslund. Han hade inte hört något om klassens förehavanden och ville få mera fakta.

— De kanske gjorde besöket på fritid och för egna medel.

— I så fall kan vi ingenting göra, fortsatte skoldirektör Thorslund till Midnattsropet, för på fritiden dricker ju eleverna både mellanöl och vodka utan att vi kan ingripa.

Studierektor Lindqvist däremot hade talat med både lärare och elever. Han såg allvarligt på det skedda.

— När det gäller sexologiundervisningen, som även innefattar samlevnadsproblem och de sexuella minoriteternas situation, har vi ett ganska ambitiöst program.

— Det här gällde ju en socialklass. Och i andra ämnen, t ex socialkunskap, har eleverna varit ute och intervjuat människor på de olika institutionerna i samhället och nu ville de även intervjua en porrklubbsägare.

— Men projektet måste ha sparat ur någonstans för eleverna har skolkat och i stället gått in på sexklubben och sett programmet.

☐ 'Verkligheten'

Till sist fick vi också tag i läraren Gunilla Höiland:

— Jag har haft nog obehag av den här affären och vill inte uttala mig för er!

— Är det inte ansvarslost att låta omyndiga elever gå på sexshow under skoltid?

— Nej, det tycker jag inte, sa fru Höiland. Det var frivilligt. Och jag tror inte det får negativa effekter eftersom det rör sig om ett studiebesök.

Här kommer skolklassen ut från en sexshow

— efter två timmars studiebesök

Under tiden som vi redigerade detta nummer som i stor utsträckning tar upp skolfrågorna stötte MR:s Lars Andersson på en skolklass på väg till en av Stockholms mest avancerade sexklubbar för ett två timmar långt studiebesök.

— Det kan inte vara skadligt om det sker i studiesyfte, sade lärarinnan till Midnattsropet, som också har talat med rektorn för Huddinge gymnasium och berörda skolmyndigheter.

Händelsen illustrerar hur katastrofalt den nya pedagogiken slår. Allt skall ifrågasättas och analyseras, ingenting skall skyddas. Eleverna skall ta ställning där de vuxna tvekar.

När en sexshow förvandlats till undervisningsmaterial måste den totala botten vara nådd.

Är då eleven helt utlämnad till vilsna lärares experiment?

Och vem skyddar i det här fallet, som inte är det första, 15 skolbarn från intrycken av två timmars sexaktiviteter på en porrklubbs-scen?

Forts. sid. 18

Vi måste bejaka Guds ord

Det finns en fråga som av många kanske anses som oviktig och svår att förstå. För oss som har växt upp i modern tid är det inte lätt att acceptera bibelns regler för kvinnans deltagande i gudstjänstlivet. Men det jag inte kan fatta med mitt förstånd måste jag ändå bejaka därför att det är Guds Ord. Jag tror att många undviker att ta ställning till detta därför att de inte vill böja sig för Guds Ord. Men vi vinner ingenting med att diskutera eller ifrågasätta det som står skrivet.

Kära maranata-syster, vill du ha visshet om Guds vilja då det gäller ditt uppträdande vid församlingens sammankomster. Bed till Gud om hjälp

och vägledning. Läs sedan 1 Kor. 11:1—16. Det är Guds Ord som gäller även för oss som lever 1976. I min bibel står det att "varje kvinna som beder eller profeterar med ohöljt huvud, hon vanäras sitt huvud, ty det är då alldeles som om hon hade sitt hår avrakat". Vill vi inte i ödmjukhet böja oss för Guds Ord så kan vi likaväl erkänna att vi bryter mot den ordning som är fastställd för den kristna församlingen. Vi har ju fått de olika föreskrifterna för att veta "hur man bör förhålla sig i Guds hus, som ju är den levande Gudens församling, sanningens stödjepelare och grundfäste".

"Jag är en främling på denna jorden."

Kan man (eller får man) läsa Pauli ord i 1 Kor 11:5—6 och 1 Kor 11:14—16 godtyckligt, eller skall de inte läsas bokstavligen även i vår tid? Skall de månne betraktas som adiaföra? Tacksam för svar snarast.

"Undrande"

Vill du göra en insats?

Finns det någon bland Midnattsropets läsare som skulle kunna göra en extrainsats för Pilgrimshem? Pilgrimshem behöver lakan! Det är Ulla Johansson, på Pilgrimshem, som frågar och undrar.

Varje sommar kommer en ström av turister till Gamla Bro från alla världsdelar. Varje bädd brukar vara upptagen. Trots det brukar det konstigt nog alltid finnas plats ändå, när någon kommer och frågar.

I sommar har Pilgrimshem fler bäddar än förut. Det är därför det blivit akut brist på lakan. Men det skulle också behövas en mangel, tvättmaskin och en torktumlare. Kanske finns det någon bland MR:s läsare som kan göra en insats. I så fall, ge Dig till känna! Kontakta Ulla Johansson, Box 344, 101 24 Stockholm, tel 08/23 52 30.

SKRIV

Box 344
101 24 STOCKHOLM

TILL MIDNATTSROPET! Salt & Sanning. Den sida där vi publicerar brev från läsare, besvarar frågor, tar emot synpunkter, förslag, kritik. Välkommen med ditt bidrag!

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer var tredje vecka.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnummer 2:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET
Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN
Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem
Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel 08/80 38 89

GAMLA BRO, servering
BROSHOPEN
PILGRIMSHEM, gästrum
KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30
Ett ord på vägen ...
Tel. 08/20 92 96
(automatisk tele-svarare)
Tryckeri: AB Grafiska Gruppen
Stockholm 1976

Fr. o. m. 1 juni upphör postbox 1236 i Bromma. Välkommen att skriva på adresserna här ovan.

citadet

väckelsetider

Far kom att vandra nya vägar. Fast allt läseri var en styggelse i det gammalkyrkliga Väre, som vi kom ifrån, drogs han av någon anledning in i väckelserörelse ledd av ett par kvinnliga evangelister från Helgelseförbundet. Karl Erik Lagerlöf som har forskat i saken uppger att åtminstone den ena var extatisk lagd.

Själv minns jag bäst att hon predikade Jesu andra tillkommelse med sådan glöd att jag aldrig kom hem från skolan och fann huset stå tomt utan att frysa av skräck. Den ene skulle ju hämtas upp och den andre lämnas kvar; och mitt samvete hade lätt att övertyga mig om att jag hörde till dem som skulle lämnas kvar.

Karl Vennberg, Vi.

Tron och politiken

All politik bygger på en förutsättning att världen kan bli bättre — går mot något bättre. I den kristna tron finns inget utvecklingsalternativ. — — — Det finns bara en självklarhet: Kristus skall komma tillbaka och rädda.

Författaren Birger Norman i AB inför premiären på Lerduvan där Norman låter kristendom och politik konfronteras i en kvinnlig socialdemokratisk präst.

HUR KAN

fr. sid. 14

tigt uppehålle. Vad som därutöver frigöres av resurser skall gå till evangelisation.

Förmodligen kommer Pilgrimstjänst att under Malmköpingsveckan bli föremål för ingående resonemang. Kapitlet är verkligen inte avslutat. Troligtvis kommer snart även det växande skattetrycket och avgiftssystemet att tvinga mången hittills avvaktande medborgare till smärtsam omprövning av sin situation. Vi får hoppas att Malmköpingsveckan i år blir det forum, där vi verkligen får sätta oss ner för att både i samtal och bibelstudier komma fram till de sant bibliska lösningarna. Vål mött!

GUSTAF

Ett år senare . . .

forts. fr. sid 11

kristna innan jag blev frälst, grumlades, när jag själv blivit kristen och levde tillsammans med andra kristna. Jag blev osäker om vad som var rätt, och förlorade till slut helt trosvissheten, och undrade om jag själv verkligen var frälst.

— Om inte något radikalt hänt, som ändrade hela min livsinriktning, skulle jag nog ha kommit bort från Gud helt.

□ Linjerna klarnade

Så här var situationen för Agneta våren 1975 då hon tog studenten. Efter att i alla år ha älskat skolan, och levt för den, tappade hon plötsligt läslusten sista terminen. Hon gick ut skolan, utan att veta vad hon skulle göra med framtiden. Tänkte ta något jobb tills vidare.

Så reste Maranataförsamlingen väckelsetältet på Norra Latins skolgård. Agneta kom dit.

— Blev gripen av enkelheten i vittnesbördet. Man talade rakt på sak, utan kons-tigheter. För första gången under mina två år som frälst, blev jag ställd inför nödvändigheten att döpas. Nu förstod jag att det gällde antingen—eller. Och jag måste uppleva något speciellt för att kunna följa Jesus.

— Jag åkte med till konferensen i Malmköping för att få reda på vad egentligen Maranata rörde sig om. Där möttes jag av budskapet som helt tog mig. Äntligen började linjerna klarna igen. Jag förstod att jag måste helt överlämna mig åt Gud.

Budskapet var helt förkrossande. Jag fäste mig vid undervisningen om hur Jesus sände ut sina lärjungar. Det är en hård väg. De fick inte ha något med sig. Bara kläderna. De fick gå in i städerna och välsigna dem som tog emot dem. Mänskligt sett, var de helt utelämnade. Men de fick förlita sig på Gud.

Talet om att gå utanför lägret upplevde jag som så, att om man går ut på Jesu ord, så hamnar man utanför alla system. Man blir en grupp som står utanför. Budskapet avslöjar ju, till exempel, hur staten försöker med sina maktmedel styra oss. Genom subventioner som styr all föreningsverksamhet, och andra åtgärder.

— Guds rike är inte av denna världen. Därför blir det två makter som slåss mot varandra.

□ Lämna allt

— Jag har velat tro på bibeln. Och i Malmköping fick jag höra ett budskap som äntligen stämde med bibelns ord. Man måste lämna allt. Det förstod jag mer

och mer. Och innan jag lämnade Malmköpingskonferensen, blev jag också döpt i vatten.

— Mina föräldrar skulle aldrig förstå den väg jag nu ville gå. De ville att jag skulle fortsätta läsa. Skaffa mig en tryggad framtid. Kunna "göra rätt för mig". Jag var livrädd att åka hem efter Malmköpingsveckan till konflikterna som väntade hemma.

Det föll sig naturligt för Agneta att omedelbart engagera sig i arbetet på Gamla Bro. Förutom passen i serveringen, målar hon skyltar, gör traktater och deltar aktivt i evangelisationen.

— Det här året på Gamla Bro har varit en väldig fostran för mig. Särskilt tjänandet. Att bära varandras bördor. Hjälpa varandra. Man är mer än syskon. Vi kan alltid säga vad vi tycker åt varandra. Vi har ju gemensamma problem, och gemensamt mål. Alla vill ju hålla ut i kampen.

— När jag lyssnar till budskapet och ser vad som måste ske, vill jag springa iväg och göra det i egen kraft. Då rasar alltihop. Men då blir jag ju fostrad.

— Just nu är vi för många i samma familj. Det blir så lätt att komma bort på något sätt då. I husförsamlingen måste alla ta ansvar, och ge något av sig själv.

Någon tanke på att fortsätta studera och utbilda sig, har inte Agneta. Hon ser ingen mening med det.

— När jag i fjol upplevde Jesus på nytt, sa jag ja till Jesus och nej till världen. Och just då tyckte jag att jag lämnade allt. Men sen upptäcker jag varje dag att det är en ständig kamp. Omedvetet sitter man fast i så mycket.

□ Utanför tryggheten

Framtiden blir säkert svårare och svårare för oss. När vi säger nej till den här världens trygghet och så ställer oss utanför samhället, blir ju konsekvenserna av vår tro allt allvarigare. I Hebreerbrevet 11 läser vi om dem som för sin tros skull fick bo i jordkolor, hungra och torteras. Men det finns ingen alternativ lättare väg för den som verkligen vill till himlen.

Det här var ju ett väldigt pessimistiskt tal av en ung människa, med alla möjligheter till utbildning och trygg framtid. Men Agneta ser inte livet så.

— Om jag skulle lämna församlingen, så vet jag inte vart jag skulle ta vägen, eller vad jag skulle göra. Det finns inget något yrke eller någon utbildning jag kan tänka mig. Jag upplever en kallelse att vara här nu.

I Apostlagärningarna 2 har vi mönstret för vår livsstil — allting gemensamt. Hela församlingen bygger på tro. Var och en har sin gåva att bygga upp församlingen med, så vi blir lika Jesus.

Församlingen är ju Kristi kropp. Och så här får vi gå ut och göra alla folk till lärjungar.

digare arbetat inom polisen tills han för tre år sedan blev frälst. De senaste 1½ åren hade han studerat på en bibelskola i Belgien. Allt sedan sin omvändelse hade han nämligen känt kallelse att få predika Guds ord för människor. Sista tiden hade han dock varit osäker på om han skulle återvända till sin kyrka med dess paragrafer eller fortsätta vid någon annan bibelskola.

Just när han gick med dessa tankar i Belgien, sammanträffade han med en arabisk broder, som nyss skrivit in sig vid skolan. Den arabiske brodern, Sallah, berättade då hur han under ett besök i Stockholm på sommaren kommit i kontakt med Maranata och storfamiljen på Gamla Bro och blivit väldigt gripen. Han hade inte sett något liknande tidigare.

Samtidigt träffade Solomon en brasiliansk broder, som kunde berätta om Maranata i Brasilien, och hur man där så allvarligt talade om Jesu tillkommelse. Solomon beslöt sig då efter mycken bön att skriva till församlingen och berätta vad han kände. Ingen kunde ana hur glad han blev då han fick svar, berättade han.

Här stod han nu alltså i Stockholm och berättade om sitt land och folk och om den verksamhet hans bror bedrev. Den bestod av en liten församling på 100 personer. Många av dem hade varit muslimer och andra rena avgudatillbedjare. Församlingen var väldigt ung. Man hade ännu ingen kyrka, utan samlades i hemmen. Man upplevde väckelse, många blev döpta, andedöpta och helbrägdagjorda.

Redan klockan 6 varje morgon samlades man till möte. Somliga kom redan klockan 5, och då kom man med facklor i händerna för att kunna hitta vägen. På kvällen började man mötena klockan 7, och de kunde ibland hålla på ända fram till klockan 11.

Det var alltså ett ganska märkligt besök vi fick, en tydlig bekräftelse på att Gud håller på att göra något speciellt över hela vår värld. Solomon har nu åkt tillbaka till sin skola, men vi har hört att han gärna skulle vilja återkomma för att ta del i undervisningen och församlingens praktiska arbete. Vi kanske åter få se honom till Malmköpingsveckan.

Gustaf

VÅR ENDA TRYGGHET

forts. fr. sid. 5

en skara som drar ut.

Nog måste väl människorna på Noas tid ibland känt sig lite osäkra eller dömda av det han höll på med och kanske inom sig undrat om det möjligen kunde vara som han sa. Hela hans liv vittnade ju i varje fall om att han trodde på det han sade.

Men man skakade det av sig och

gick vidare. Bort ifrån den räddning som kunde ha blivit deras om de lyssnat på rätt sätt ...

□ □ □

JESUS KOMMER! Och från olika sammanhang kommer människor för att möta Jesus och följa honom. Man lämnar komfort och ombonade förhållanden för att följa Jesus. Avstår från utbildning och skola med att enda syfte att förbereda sig för Jesu ankomst. Lever annorlunda, arbetar för ett annat mål.

Kort sagt: bryter upp från detta närvarande och lämnar allt för att i ord och gärning förkunna: *Jesus kommer*.

Ulla Näsholm

- Så ni visste om att de skulle gå dit?
- Självklart! Jag vill inte bromsa ungdomarna i sina ambitioner att själva bilda sig en uppfattning om verkligheten.
- Har eleverna redovisat sina intryck?
- De har berättat att de tyckte sexutövningen var mekanisk och fränstötande. De saknade ömhet och mänsklighet ...
- Bör man inte skona unga människor från sådana upplevelser då?
- Om man går i studiesyfte kan det inte vara skadligt. Och dom flesta var i alla fall 18 år.

□

Aktuella artiklar från Midnattsropet

Läs mera vad Arne Imsen säger i de aktuella ämnena!

OM BARNEN OCH SKOLAN

- Barnen, samhället och väckelsen del I MR 9/75 □
del II MR 10/75 □

OM STORFAMILJEN (förutsättningar och villkor)

- Allting gemensamt (temanummer) MR 10/74 □
— Vi lever före vår tid MR 11/74 □
Gör församlingen till ett idealsamhälle MR 14/74 □
Väckelsen och världskrisen MR 4/75 □
Ett midnattsrop i välfärden MR 11/75 □

OM FÖRHÅLLET TILL FACKFÖRENING OCH ARBETSGIVARE

- Urkristen socialism del I MR 20/74 □
del II MR 21/74 □
del III MR 22—23/74 □
På väg mot kyrkostaten MR 8/75 □

Är det några av dessa artiklar du inte har läst, går det bra att göra en beställning på de tidningar där de står. Sätt bara ett kryss i rutan för det du vill ha och skicka in beställningen till Midnattsropet, så kommer tidningarna omedelbart tillsammans med ett inbetalningskort. Varje tidning kostar 1:—/st.

Namn:

Bostad:

Postadress:

MALMKÖPINGSVECKAN -76

10*)-18 JULI

Samling i NYTT LIV-tälten
på MALMAHED i Sörmlandshjärta

En vecka av förnyelse till ande själ och kropp

Aktuellt ämne:

EN NY LIVSSTIL I FAMILJ OCH FÖRSAMLING

Vi måste leva så att världen kan tro!
Samtal om Pilgrimsskolan.

MISSIONEN — evangelium till arabvärlden via RADIO MARANATHA.

Medverkande:

Hela konferensförsamlingen i lovsång och tillbedjan!

Arne Imsen leder undervisningen, Solomon Young inf. om Sierra Leone, Familjen Ernst och Doris Högländer fr. Brasilien. Storfamiljerna från Sverige och Norge samt Axel R Olsson, Jan-Egil Hafsahl, Gunno Andersson, Östen Dahlberg, Carl-Georg Rognstad, Per-Arne Imsen.

Sång: Christina Imsen, Ulla Christensen.

Stort invigningsmöte Lördag kl 19.30 Dagliga bibelstudier och samtal
Väckelsemöten varje kväll kl 19.30 Söndagar 11 15 19

Välkommen till en Ordets och bordets högtid. Inga fasta kostavgifter för konferensdeltagarna. Vi delar allt gemensamt — som i urkristen tid.

Utomordentliga bispisningslokaler. Inkvartering i logement eller enskilda privatrum. Sänd anmälan till MALMKÖPINGSVECKANS KANSLI, Box 344, 101 24 STOCKHOLM 1. Tel: 08/23 52 30

BAD • CAMPING • BARNSERVICE

* OBS! Med tanke på svårigheterna för pensionärer att resa under veckoslut börjar vi redan fredag d 9 kl 19.30. Bibelstudier hela lördagen. Förfrågningar ang. resvägar, hämtning, bussturer. Välkommen att ringa kansliet.

Utanför lägret — Maranata!

MARANATATÄLTET

Norra Bantorget 5–27 juni

Varje kväll 19.30

Välkommen till

PINGST KONFERENS

med evangelisation
i Stockholm!

Lörd. 19.30

Pingstdagen

Annandagen 11, 15 o. 19

Vitnen och sångare från hela landet
Arne Imsen Jan-Egil Hafsahl, Gunno
Andersson, Carl Georg Rognstad,
Per Arne Imsen, samt storfamiljen på
Gamla Bro vittnar om befrielsen i Jesus
Kristus.

Född i synd?

— vägen till personlig
frälsning och befrielse finns
i evangelium om Jesus
Kristus.

GAMLA BRO

Gamla Brogatan 27
Tel. 23 52 30

- servering öppet t. 23 (månd. 18)
- resanderum
- kristen musik och litteratur.